

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010829
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3823010829.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. februára 2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. A., nar. X.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D. C., E. D. F. XXX/XX, t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/37/2023 zo dňa 13.12.2023 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. A. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/37/2023 zo dňa 13.12.2023 bol obžalovaný A. A. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák., pretože

dňa 26.06.2023 v čase približne o 18:00 hod. v Bánovciach nad Bebravou na ulici E. D. pred vchodom do bytového domu č. XXX/XX po predchádzajúcom požití alkoholu podišiel k poškodenému A. G., ktorému povedal, že: "Pod' sem" a ako poškodený k nemu pristúpil, chytil poškodeného rukou pod krk, na čo ho poškodený od seba odsotil a po tomto sa poškodenému vyhrozil so slovami: "Zarežem ťa s nožom" a následne odišiel preč, čím vzbudil u poškodeného A. G. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. m), 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote obžalovaný napadol odvolaním čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a úprimne ho oľutoval. Ďalej poukázal na to, že družka poškodeného v čase, keď bol v minulosti vo výkone trestu, trikrát fyzicky napadla jeho družku a družka poškodeného bola vzatá do väzby. Poškodený následne opakovane navštívil jeho družku, aby vzala trestné oznámenie späť, s čím nesúhlasila. Následne sa poškodený vyhrážal jeho 11-ročnému synovi, že keď on má v base ženu, jeho otec bude v base tiež. Ďalej uviedol, že skutok je čiastočne upravený poškodeným a v skutočnosti sa tak nestal. Zarezaním nožom sa mu nikdy nevyhrážal, iba mu povedal, aby dal pokoj jeho synovi. Vzhľadom k dôkaznej situácii sa však rozhodol ku skutku priznať. Po skončení vyšetrovania mal záujem uzatvoriť s prokurátorom dohodu o vine a treste a myslel si, že keď v minulosti dostal trest 7 mesiacov, tak teraz dostane tak o 2 – 3 mesiace viac, čo sa však nestalo a 12 mesiacov sa mu zdal byť neprimerane vysoký trest vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a jeho osobu. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečných návrhov:

- Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.
- Obhajca obžalovaného sa v plnom rozsahu pridržoval písomných dôvodov odvolania a navrhol, aby odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody kratšieho trvania.
- Obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca a dodal, že svoje konanie priznal a oľutoval, avšak nevie, prečo je na odseku 2, keď nemal zbraň a poškodený mu ani nie je blízkou osobou.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného bola len neprimeraná prísnosť uloženého trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zároveň u neho zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený, pričom na odsúdenie je potrebné prihliadať. Zistil tak u neho prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi v pomere 2:1 a trest mu ukladal v upravenej trestnej sadzbe 6 – 26 mesiacov odňatia slobody, pričom prihliadol na osobu obžalovaného a jeho trestnú minulosť.

Odvolací súd úvodom uvádza, že sa plne stotožnil s názorom súdu prvého stupňa nielen pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého trestu (odňatia slobody) a nevyhnutnej potrebe výkonu tohto trestu, ale v zásade aj správne určenom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Odvolací súd však uvádza, že priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. bolo „hraničné,“ nakoľko z opakovaných vyjadrení obžalovaného, ktoré uviedol ešte aj v písomných dôvodoch odvolania (že sa nevyhrážal poškodenému zarezaním nožom), vyplývajú pochybnosti o úprimnej ľútosti, ktorá je pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nevyhnutná.

Súd prvého stupňa sa ďalej dôsledne riadil všetkými zásadami pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a správne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom trest uložil ešte stále v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. Odvolací súd preto nezistil žiadny dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste z dôvodu jeho neprimeranej prísnosti (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.).

Odvolací súd ďalej uvádza, že pri určovaní druhu a výmery trestu súd prvého stupňa správne prihliadol okrem iného aj na to, že obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin pod vplyvom alkoholu, napriek uloženému ochrannému protialkoholickému liečeniu, ako aj tej skutočnosti, že v minulosti bol už dvakrát odsúdený pre trestné činy spáchané po požití alkoholu (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a prečin nebezpečného vyhrážania). Obzvlášť negatívne vyznieva tá skutočnosť, že obžalovaný spáchal teraz stíhaný skutok iba 10 dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý trest mu bol uložený rovnako pre prečin nebezpečného vyhrážania. Vykonaný trest odňatia slobody sa tak zjavne minul svojmu účinku, nenapravil obžalovaného, keďže tento nedokázal na slobode viesť riadny život ani len dva týždne. U obžalovaného tak možno poukázať na špeciálnu recidívu vo vzťahu k tejto trestnej činnosti a navyiac vo veľmi krátkom čase, čo výrazne znižuje predpoklad o jeho napravitelnosti trestom kratšieho trvania. Okrem toho bez významu nie je ani tá skutočnosť, že obžalovaný bol opakovane postihnutý za

spáchanie priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, kedy iné osoby opakovane päťami udieral aj do oblasti tváre.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj odvolací súd preto považoval osobu obžalovaného vzhľadom na jeho predchádzajúci život, opakovanú agresivitu a neschopnosť kontroly svojho správania pod vplyvom alkoholu za osobu, ktorej náprava a schopnosť viesť riadny život v budúcnosti je výrazne sťažená.

Z týchto dôvodov preto uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, t.j. ešte stále v dolnej polovici trestnej sadzby, nemožno v žiadnom prípade považovať za neprimerane prísny a uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.) tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Práve naopak uložený trest sa javí odvolaciemu súdu skôr mierny ako prísny (a už vôbec nie neprimerane prísny), avšak pre absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného tento trest nebolo možné sprísniť.

Uložený nepodmienečný trest v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby dostatočne zohľadňuje aj priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu, ako aj jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, všetky okolnosti spáchania trestného činu a zároveň v rámci individuálnej prevencie vytvorí vhodné podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a v rámci generálnej prevencie dostatočným spôsobom zabezpečí odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania obdobných trestných činov a tiež dodá pocit právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Z hľadiska vyššie uvedených skutočností sa odvolací súd stotožnil aj s názorom súdu prvého stupňa o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorý výrok obžalovaný v podanom odvolaní ani nenamietal.

Pokiaľ obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania poukazoval na to, že skutok sa nestal tak, ako to je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, odvolací súd uvádza, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré súd prvého stupňa uznesením prijal, preto je odvolací súd skutkovým a právnym posúdením viazaný a nemôže doňho zasahovať a nemôže ani na takéto odvolacie námietky obžalovaného v odvolacom konaní prihliadať.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.